

Ma přestnata Někela po J. Eronice.

Spisla S. Janowa ktem sferizkim. na hčejom.

Bratři. Tu ja žadam, žo newotpancju
 w mojomu brě, ktekj za za wab čerpu: k
 tekj ze wosiba brdšij. Tož samob la ferybu,
 ju za moje klona k tomu blitju nastob Amieza
 Jezusa Křestusa, wotkrošij sčizke blitju
 na nebu la na zemi so mernu, žo be wem po
 tom kofatstwu swygeze brdšije wam daw, pjer
 yob Ducha so žmogu wšelnicj došob mčij
 šob čwingeša, (la) Křestusa w wafšid ja
 tobarš pjerke wera bōdij: žo wō wter
 lubošij žakre nemi la ža dnem, bēstōžo mī,
 li žew štemi swatemi wofšaneij, fanka ta šle,
 rošij, la dōwšij, la ta fufošij, la ta fubina
 ze: tēž pōžnauž tu lubošij Křestusowa, ktekj
 fufšey šob rozema ze, žo bēstōžo bōli napel,
 nem žew štey pōwofšije bōšey. Žom
 pat, ktekj mčgne ze šobzke nabožney žinij.